

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXII.

ČÍSLO 5

MÁJ 2014

Nebojte sa! - Nedel'a Božieho milosrdenstva - Srdce Kráľa
Rozhovor s Konstantinom Pogorielovom - Manželstvo ako šťastie
Učia ma byť svätým - Zvládneme výstup na horu? - Svätci schodišť'a

Križová cesta piaristických rodín Nitrianske Pravno - Solka, 5. apríl 2014

Májové číslo sme sa rozhodli venovať sviatosti manželstva. Keď som sa pripravoval na prijatie tejto sviatosti, viacerí známi mi hovorili, že v manželstve to nebude ľahké. Bolo zvláštne počúvať toľko upozornení na chvíle, kedy nám bude ťažko, kedy si neporozumieme a pohádame sa. Nemalo zohrať žiadnu rolu, že sme sa so snúbenicou nejako vážne nepohádali celých sedem rokov, čo sme spolu chodili.

Mnohí mi zdôrazňovali náročnosť spoločného manželského života. Vraj to už bude iná liga. Každý deň musíš druhého tolerovať, hľadať kompromisy, uskromňovať sa a obetovať pre spoločné dobro. Miestami som nadobúdajúc dojem, že sa mám začať prijatia tejto sviatosti báť...

Našťastie som nezdupkal a viac ako dva a pol roka žijem šťastné dni so svojou polovičkou. Ak Bohu zvlášť vdáčim za niečo na mojej manželke, tak je to jej povaha, ktorá ma mimoriadnym spôsobom dopĺňa. Aj vďaka tomu sme sa ešte stále nestihli ani v manželstve nejako vážne pohádať. Isteže, vznikli mnohé ťažké situácie, ktoré sme museli riešiť. A často som bol na vine práve ja. No rozhodne zmeny, ktoré nás po svadbe čakali, neboli vstupenkou do ringu, v ktorom by sme si zrazu potrebovali nezhody vyjasňovať hádkou.

Prežívame dni po tohtoročnej Nedeli Božieho milosrdenstva, počas ktorej boli svätorečení dvaja veľkí pápeži. Je asi

prirodzené, že vnímam viac svätého Jána Pavla II., ktorého som stretol aj osobne. Z jeho príhovorov mi najviac utkvelo v pamäti povzbudenie: „Nebojte sa!“, ktoré toľkokrát opakoval.

Rád by som zvlášť zdôraznil tieto slová nového svätca našich dní. Nebojte sa! Ani manželstva! Ved' skutočná láska všetko prekoná, pretrpí a vydrží. Aj taký deň, keď sa pokazí auto cestou z dovolenky a jeho oprava je úplne v nedohľadne. Deň, ktorý je okorenený dvoma pokutami od dopravnej polície a haváriou na parkovisku. Jednoducho deň, keď sa nič nedarí a napokon cestujete z Tatier domov štyri a pol hodiny, pretože vaše dieťa v aute stále plače... Veru, aj taký deň sa dá v manželstve zvládať v pohode a s úsmevom. Sme toho živým dôkazom. I keď tá sobota bola fakt náročná!

Preto, ak o manželstve uvažujete, ste snúbenci, alebo prežívate krízu v manželstve, nedajte na žiadne reči a radšej do vzťahu pozvite Toho, ktorý pomôže riešiť každý problém. Pretože s Ním sa skutočne niet čoho báť!

Text: Alojz Vlčko

Foto: M. Suvák

Nedeľa Božieho milosrdenstva v Prievidzi

Nedeľa Božieho milosrdenstva 27. apríla 2014 bola v našej farnosti Prievidza-mesto sviatkom úcty, vd'aky, zvelebovania a poklony Božiemu milosrdenstvu, najvznešenejšej vlastnosti všemohúceho Boha. Tejto oslave predchádzali modlitby deviatnika k Božiemu milosrdenstvu, ktoré trvali od Veľkého piatku po túto nedeľnú slávnosť.

K prameňu Božieho milosrdenstva sme privádzali každý deň inú skupinu duší, aby načerpali silu a úľavu a všetku milosť, ktorú potrebujú v ťažkostiach života a zvlášť v hodine smrti. Prosili sme tiež za duše trpiace v očistci.

Nedeľnú pobožnosť viedol pán kaplán Dušan Rončák. Pri poklone k Najsvätejšej Oltárnej sviatosti sa zamýšľal a viedol ku zamysleniu veriacich nad myšlienkami, ktoré boli vnuknuté svätej sestre Faustíne. O pätnástej hodine sme sa pomodlili Korunku Božieho milosrdenstva, ktorá bola umocnená spevom dvoch desiatkov mladých zo spevokolu Bartolomejčatá. Modlitbou zvelebovania Božieho milosrdenstva a zasvätenia sa Božiemu milosrdenstvu bola slávnosť ukončená. Požehnaním eucharistickým Ježišom sme boli naplnení darmi jeho milostí.

Vd'aka ti, drahý Ježišu, za milosti, ktoré si nám daroval a dávaš v každom čase, keď sa otvoríme pre tvoju nevýslovnú lásku k nám. Vd'aka ti, že si zomrel a vstal zmŕtvych,

aby si zlomil moc smrti, aby sme mohli žiť v nádeji svetla a neblúdili v temnotách. Do tvojich rán ponárame každého človeka, aby bolo na všetkých ľuďoch oslávené tvoje milosrdenstvo.

Ďakujeme pánu kaplánovi Dušanovi Rončákovi, pánu organistovi, pánu kostolníkovi, mladým zo spevokolu a všetkým zúčastneným na tejto oslave. Ježišu, dôverujeme ti.

Text a foto: E.Pogorielová

Ponuka kurzu pre rodičov detí

Piaristická spojená škola Františka Hanáka v Prievidzi začína realizovať kurz pre rodičov detí. Je určený všetkým, ktorým leží na srdci výchova. Môžu sa ho zúčastniť rodičia všetkých vekových kategórií, rodičia, ktorí vychovávajú svoje deti z rozličných dôvodov samostatne, učitelia a vychovávatelia.

Témy kurzov budú prezentované z DVD v nasledovných okruhoch: budovanie pevných základov; napĺňanie potrieb našich detí; stanovenie hraníc; učenie detí zdravým vzťahom a zameranie sa na dlhodobý cieľ.

Prvý kurz sa bude konať 14. mája 2014 od 16:30 - 19:00 v priestoroch

školy. Nasledujúce štyri stretnutia budú vždy v stredu v rovnakom čase. Počas kurzu je pre vaše deti zabezpečená detská služba. Záujemcovia sa na kurz môžu prihlásiť prostredníctvom formulára uverejneného na webovej stránke

školy: www.piaristi-pd.eu v sekcii Kurzy pre rodičov. Počet miest je obmedzený. Prihlásiť na kurz je možné i v prípade, že sa záujemca nezúčastní všetkých piatich stretnutí.

Anežka Kútiková

Aké je srdce Kráľa?

Od 25. do 26. apríla 2014 sa v športovej hale Koniareň v Ružomberku konala Godzone konferencia s názvom Srdce Kráľa. Zúčastnilo sa jej približne 700 mladých ľudí a boli medzi nimi i Prievádzania. Vytvorili tu jednu rodinu a odhaľovali spoločne srdce Kráľa, ktorý slúži.

Ako prvý sa účastníkom prihovril Pavol Strežo. „To, čo je láska a prijatie, sa učíme v rodine. A tak, ako vnímame svojho otca, neskôr vnímame aj Boha Otca.“ Svoje slová potvrdil i osobným svedectvom z čias dospievania a jeho vlastného vzťahu s otcom. Oplynvený touto skúsenosťou, nemal vždy správny pohľad na Boha. „Miera, akou budeme poznať Otcovo srdce, závisí od nášho vlastného premeneného srdca,“ pokračoval. „To čo máme v srdci, to je viera - a nie to, čo máme v hlave.“

V téme Otcovho srdca pokračoval aj Julio Slovák: „Boh zjavil sám seba ako Otca. Forma vlády v nebi je rodina a v rodine je kľúčovou láskou.“ Vyzýval prítomných k prežívaniu rodinnej atmosféry v spoločenstvách a k prežívaniu synovstva

a dcerstva, k žehnaniu si navzájom a k návratu domov k Otcovi. Svedectvom vlastného života potvrdil slová, ako sa dajú vytvárať systémy v spoločenstvách bez atmosféry rodiny. Hovoril ale i o tom, ako Boh mení srdce, ako Boh uzdravuje jeho chápanie otcovstva aj cez jeho otcovstvo a vzťah k ročnému synovi Matthiasovi.

Súčasť programu tvorila aj modlitba chvál. Viedli ju kapely eSPé, God-Knows, HeartBeat, Lámačské chvály a Hunter Thompson, vzácny hosť z Kalifornie.

O sile modlitby a vytrvalosti svedčili na pódiu i mimo neho spoločenstvá rodín z Oravy a Sliača. V túžbe odovzdať dedičstvo svojho obrátenia a života s Bohom žehnali prítomným obrátenie a obnovenie rodín, návrat synov k otcom a otcov k synom.

Basgitaristka chválovej kapely HeartBeat

Lámačské chvály a svedectvá rodín

Počas prestávok bolo možné zapojiť sa do viacerých off-stage aktivít: „History Makers“ - napísať príbeh svojho života a pripojiť sa k „tvorcom dejín“, napr. k Matke Terenze. Prevziať osobným vyhlásením zodpovednosť za ochranu života. Odfotiť sa pri instagramovej stene s vyhlásením o členstve v kráľovskej rodine Božích detí.

Záver programu tvorila sv. omša. V homílii otec Ján Buc zdôraznil tri

slová: intimitu, jednotu a zápal. Intimitu vo vzťahu k Bohu ako základ každého evanjelizačného úsilia; jednotu ako nevyhnutnosť a zápal ako hybnú silu všetkých aktivít. Nad tým všetkým zastrešenie prevezme láska - dokonalá láska milujúceho Otca, ktorá vyháňa strach.

Text: Anežka Kútiková

Foto: Martin Škubník

Skauti si pripomenuli svojho patróna

Deň, kedy si zvyčajne pripomíname svätého Juraja, tento rok pripadol na obdobie veľkonočnej oktávy. Slávenie veľkonočnej radosti malo preto v liturgii prednosť pred spomienkou na svätca. To však nebránilo tomu, aby si skauti a skautky aj tento rok pripomenuli svojho patróna tradičnou účasťou na svätej omši 24. apríla.

V Kostole Najsvätejšej Trojice sa na svätej omši stretlo približne štyridsať skautov a skautiek. Nechýbali vlčatá a včielky, ale ani oldskauti. Deti vpredu držali skautské vlajky

a na krku mali skautské šatky. Bohoslužbu ozvláštnili aj skautskými piesňami.

Celebrantom svätej omše bol páter Ján Hríb, SchP, ktorý skautom v homílii pripomenul, že je dôležité niečo dobré zasiať, aby bolo možné s odstupom času žať úrodu, teda osoh z dobrého diela. Napokon skautom poprial veľa Božieho požehnania pri žití ideálov, ku ktorým hlásia aj vďaka vzoru svojho patróna, svätého Juraja.

Text a foto: Alojz Vlčko

Spoločná fotografia po svätej omši pred Kostolom Najsvätejšej Trojice

Udalosti uplynulého roka stále viac poukazujú na závažnosť súčasného ohrozenia inštitúcie rodiny. Rôzne organizácie na Slovensku sa zjednotili v presvedčení, že v zápase o rodinu je už nevyhnutné použiť hraničný nástroj demokracie - národné referendum.

Rodiny na Slovensku nie sú dostatočne chránené pred neprijateľnými experimentmi, ktoré začínajú doliehať aj na slovenskú legislatívu. Preto Aliancia za rodinu dňa 5. apríla vyhlásila začiatok petičnej kampane za vyhlásenie referenda.

KBS k tomuto kroku vydala nasledovné vyhlásenie: „*Konferencia biskupov Slovenska podporuje vyhlásenú petíciu za vypísanie referenda o ochrane rodiny. Obraciamy sa s výzvou na všetkých veriacich a ľudí dobrej vôle, aby podporili tak petíciu, ako aj samotné referendum. Svojím podpisom na petičnom hárku dajme najavo naše presvedčenie, že podpora rodiny a manželstva má byť stredobodom verejného života. Odkážme takto svojim deťom, že manželstvo tvorené mužom a ženou, a predovšetkým rodina ako miesto stabilného a láskyplného zázemia pre výchovu nových generácií, sú pre nás veľmi dôležité.*“

Štyri otázky referenda

Aliancia za rodinu chce v referende položiť občanom Slovenska štyri otázky. Chce sa pýtať na to, či súhlasia s tým, aby sa manželstvom nemohlo nazývať žiadne iné spolužitie osôb okrem zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou. Druhá otázka referenda má byť, či občania súhlasia s tým, aby párom alebo skupinám osôb rovnakého pohlavia nebolo umožnené osvojenie (adopcia) detí a ich následná výchova.

V zvyšných dvoch otázkach sa majú občania vyjadriť, či súhlasia s tým,

ALIANCIAZARODINU

aby žiadnemu inému spolužitiu osôb okrem manželstva nebola priznaná osobitná ochrana, práva a povinnosti priznané iba manželstvu a manželom a v poslednej otázke a či súhlasia s tým, aby školy nemohli vyžadovať účasť detí na vyučovaní v oblasti sexuálneho správania či eutanázie, ak ich rodičia alebo deti samé nesúhlasia s obsahom vyučovania.

Aliancia spustila aj svoju webovú stránku www.alianciazarodinu.sk, kde je možné nájsť petičný hárok.

Hlas ľudu

Už desiatky rokov sa vedie v západnej civilizácii zápas o to, čomu dá prioritu, či práva bude chrániť a čo bude ako právo definované. Takmer v žiadnom z týchto prípadov však politici a predstavitelia homoloby nenechali rozhodnúť verejnosť. Vždy to boli rozhodnutia parlamentov alebo dokonca len výklad súdov a sudcov, ktorý viedol k „novým právam“ a menil charakter uznávaných definícií a tradície. Európske súdy už viacrát povedali, že homosexuálne páry musia mať vo všetkom rovnaké práva ako manželstvá. Preto je dôležité, aby sme na Slovensku nechali hovoriť otcov a mamy, starých rodičov, všetkých ľudí, či chcú chrániť rodinu.

Pripravila: Elena Blašková

Stretnutie partnerských škôl projektu Comenius

V dňoch 6.-12.4.2014 sa na pôde Piaristickej spojenej školy F. Hanáka uskutočnilo stretnutie žiakov a učiteľov v rámci **projektu COMENIUS**. Do našich rodín bolo ubytovaných 12 žiakov z Maďarska a 12 žiakov z Poľska a rady našich učiteľov rozšírili 4 učiteľky z partnerských piaristických škôl v Kecskeméte a Elblagu. Pripravili sme si pre nich bohatý program.

sme navštívili Bratislavu, Bojnice, Martin a Nitru, pracovali sme na tvorivých workshopoch, diskutovali sme na tému slobody a v neposlednom rade sme sa vďaka angličtine viac a viac spoznávali.

Lúčili sme sa so slzami v očiach, ale už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie, ktoré sa uskutoční v októbri v Poľsku.

Mgr. Zuzana Korineková

Stretnutie sme otvorili slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroidal páter provinciál J. Kováč, SchP a popoludní nás prijala pani primátorka K. Macháčková. Počas týždňa

Program
celoživotného
vzdelávania

Lekcia poľštiny

Ako mamina študentky Barbory Pišovej zo sekundy osemročného piaristického gymnázia som sa zapojila do milého projektu Comenius. Prívrastok milého myslím naozaj vážne. Počas týždňa, cez ktorý sme poskytli „náhradný“ domov poľskej študentke Karolíne, sme celá rodina zažili mnoho zábavy a zážitkov.

Dievčatá si hneď „padli do oka“. Od prvého okamihu stretnutia bola Karolína členom rodiny. Bolo to spôsobené aj tým, že dievčatá už týždeň spolu komunikovali cez facebook a boli si vekovo veľmi blízke. Dokonca sa na seba aj podobali.

Úloha „náhradnej“ maminy bola pre mňa výzvou. Samozrejme som sa snažila, aby Karolíne nič nechýbalo. Asi po dvoch dňoch deti skonštatovali, že naša domácnosť sa zmenila na malý „interhotel“. Nie že by deťom predtým niečo chýbalo, ale teraz bol výber na stole omnoho bohatší. Bolo komické pozorovať ráno deti pri raňajkách, ako nevedia, čo si vybrať

a pritom sa neprejest'.

Aj s komunikáciou to bola zábava. Dorozumievacím jazykom mala byť síce angličtina, ale nie vždy to vyšlo. Veď poľština je so slovenským jazykom veľmi podobná, takže často znela v našom dome práve ona. Ale bolo to fajn. Deti sa naučili veľa nových slov a zažili pri tom množstvo zábavy. Niekedy som ich musela večer doslova zaháňať do postele, aby doplnili energiu na nasledujúci deň. A aj to sa ešte spoza dverí ozýval chichot.

Lúčilo sa nám veľmi ťažko. Nechýbali objatia a veru aj slzy. Myslím si, že myšlienka takejto výmeny detí je naozaj dobrý nápad. Získajú sebavedomie v komunikácii, nové poznatky a priateľstvá, ktoré môžu pretrvať roky. Ako mama by som sa do tohto projektu zapojila opäť a rada.

Monika Pišová

„Piarista“ Rudolf z Prievidze a Wojtek z Poľska

Prijal som študenta, ktorý má 17 rokov. Ja mám 18. Báľ som sa, že si nedsadneme a nebudeme spolu dobre vychádzať. No opak bol pravdou. Sadli sme si, dá sa povedať, vo všetkom. Obidvaja sme miništranti vo svojich farnostiach. Počúvame rovnaký štýl hudby. Dokážeme žartovať a mať úsmev na tvári, keď treba. Obidvaja sme sa zdokonalili v jazyku. Bola to veľmi dobrá skúsenosť a nelutujem, že som sa tohto projektu zúčastnil. Našiel som nového super priateľa.

Rudolf Ždaňa, študent

Úspešne reprezentovali piaristickú školu

Žiak piaristického gymnázia **Adam Debnár** zo sekundy pokračuje v ďalšej úspešnej reprezentácii našej školy. Po tom, čo v krajskom kole Olympiády vo francúzskom jazyku v Trenčíne získal 1. miesto, sa Adam dňa 14. - 15. apríla 2014 zúčastnil celoslovenského kola OFJ v Bratislave. Vo svojej kategórii 1A sa umiestnil na výbornom **4. mieste**.

Ďalší dvaja naši študenti z kvarty sa dňa 24. apríla 2014 zúčastnili krajského kola Chemickej olympiády v kategórii D v Novákoch. V konkurencii 36 žiakov svoje **1. miesto** v danej kategórii už po štvrtýkrát obhájil **Martin Blaško** a Dominika Smatanová získala titul úspešný riešiteľ.

Piatok 4.4. 2014 bol pre bežcov od piaristov pretekársky deň. Deti z atletického krúžku sa zúčastnili **bežeckých pretekov v Žiari nad Hronom**. Vo veľkej konkurencii množstva detí z celého stredného Slovenska (v rozbehoch súťažilo až 45 detí) obsadila **Vaneska Chriňáková z II.A 3. miesto** na 400 metrovej trati. Kristínka Bruňanská zo IV. B sa umiestnila na 5. mieste, Matúš Macho z II.A na 7. mieste a Peter Franek z III.A na 12. mieste.

Všetkým našim žiakom a študentom srdečne blahozeláme a prajeme veľa úspechov a radosti v ďalšom štúdiu i v športových aktivitách.

Pripravila: Elena Blašková

Čím sme bližšie k Bohu, tým sme bližšie k sebe

Poznáme ho ako lektora, mimoriadneho rozdávatľa svätého prijímania, niekdajšieho člena farskej rady, horliteľa ružencového bratstva... Spolu so svojou manželkou sa však podieľal i na príprave mladých snúbencských párov na vstup do manželstva. Pán Konstantin Pogorielov.

Konstantin, vieme o tebe, že si sa venoval a stále sa venuješ rôznym aktivitám vo farnosti.

V rámci výstavby farnosti sa vytváral aj prvý lektorský zbor, v ktorom sme s manželkou až doteraz. V súčasnosti vypomáham ako mimoriadny vysluhovateľ svätého prijímania, ale bol som aj členom far-

skej ekonomickej rady a v liturgickej sekcii farskej rady.

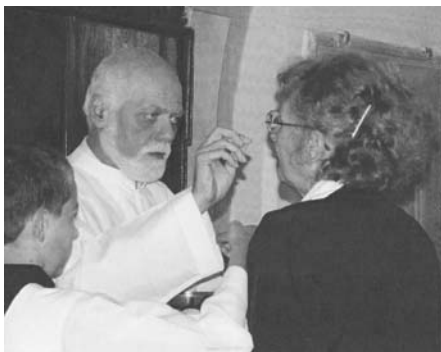
Teraz je mojou hlavnou službou vedenie ružencového bratstva, ktoré mi je veľmi blízke. Po reforme sa podstatne zvýšila účasť ruženčiarov na mesačných stretnutiach i na poklone k Božskému Srdcu, ktorú vedie zväčša náš diakon Šimon.

Kde sa konali náuky snúbencov?

Zo začiatku často u nás doma, a boli to nielen snúbenci, ale aj príprava na rôzne sviatosti. Istý čas chodili k nám aj dvanásť naraz na prípravu na sviatosť birmovania. Boli to plodné dni... Radi doteraz na to spomíname. Neskoršie sme tieto prípravy viedli zväčša na fare.

Čo snúbencov najviac zaujímalo?

Najviac sa pýtali na riešenie konfliktov, ako prekonávať ťažké situácie, bez ktorých sa spoločný život nezaobíde.

Pri rozdávaní Sviatosti oltárnej

Konstantin Pogorielov sa narodil v roku 1946 v Bratislave. Detstvo prežil v Bratislave a v Košiciach, kde aj zmaturoval na gymnáziu. V roku 1969 ukončil SVŠT, chemickotechnologickú fakultu v Bratislave.

V škole sa zoznámil so svojou manželkou Editkou. Nedávno oslávili 44 rokov spoločného života. V roku 1970 sa im narodil syn Róbert. V Prievidzi žijú od roku 1971.

Svoje pôsobenie začínali manželja Pogorielovci ešte za totality v rodinných spoločenských, ktoré v tom čase viedol pán František Ondruška. Po páde totality sa aktívne zúčastňovali na výstavbe farnosti vo farskej rade i v modlitbových spoločenských. Prvé spoločenské založil vtedajší kaplán Jozef Strapko. Odvtedy Konstantin vedie modlitbové spoločenské až doteraz. Na žiadosť pána dekana Jána Bednára v roku 1997 absolvovali manželja Pogorielovci ročný kurz prípravy lektorov pre snúbenecké náuky.

Aké mali názory na vernosť?

Mali pozitívny postoj k vernosti a túžili sa dožiť spoločne aj 50 rokov. Vždy sme kládli dôraz na osobnú i spoločnú rodinnú modlitbu aj s deťmi, cez ktorú prichádza do manželského života požehnanie.

Koľko detí boli podľa vašej skúsenosti budúci manželia ochotní prijať?

Prijať viac detí bol často problém, príčinou bol strach z nedostatku rôzneho druhu - bývanie, nezamestnanosť, nízke príjmy... Bolo treba ich povzbudzovať, aby dôverovali Bohu, ktorý sa postará. Dôvera k Bohu, to je to, čo väčšine mladých ľudí chýba. Máme niekoľko krásnych pozitívnych príkladov mladých manželstiev, ktorých sme pripravovali ako snúbencov a ktorí majú aj 4 - 5 detí.

Vyskytol sa aj problém, že niektorý snúbenec bol chorý a rodina nebola ochotná prijať ho, napriek láske?

Áno, stretli sme sa s tým. Povzbudzovali sme mladých, aby vytrvali a modlitbou, láskou, dobrotou a odpustením premieňali vzťahy.

Z akej literatúry ste čerпали?

Počas jednoročného kurzu a následných formačných stretnutí sme dostávali od poľských lektorov podrobné materiály na všetky vyučované témy. Popri tom sme si dopĺňali vedomosti aj vlastným štúdiom duchovnej literatúry a z internetu. Učil som snúbencov, že ich viera musí stáť na štyroch nohách: sviatosti, modlitba, Sväté Písmo a spoločenstvo veriacich.

Zo skúsenosti vieme, že mnohé sklamanie v manželstve sú z nespĺnených očakávaní. Naplnenie, ktoré

K. Pogorielov s kňazom Marcelom Puvákom po duchovnej obnove ruženčiarov v r. 2010

očakávame, nám v plnosti nedá manželský partner, ale Nebeský Otec skrze Pána Ježiša a skrze Duha Svätého.

Dnes mladí akoby nemali čas na modlitbu ani na nedelňú svätú omšu...

Odpoveď je jednoduchá - koho ľúbim, za tým utekám. Na prvom mieste v rodine má byť Pán Ježiš, ktorý je prítomný na svätej omši, vo Svätom písme a v blízkom.

Čo myslíte, v čom je najviac ohrozené manželstvo dneška?

Súčasný človek stratil zmysel pre obetu. Chýba dôvera v Božie vedenie, najmä v ťažkých chvíľach, napr. v chorobe, nezamestnanosti či finančných problémoch. Ľudia nechcú byť závislí od Boha a riešia všetko sami. A tak často zlyhávajú v manželstve.

Dajú sa zvládnuť zmiešané manželstvá, napr. veriaci/neveriaci?

Do srdca vidí len Boh. Vyžaduje to zvláštnu modlitebnú horlivosť veriaceho partnera. Takýto partner posväcuje svojho neveriaceho druhu, ako píše sv. Pavol.

Aj naše manželstvo bolo vlastne zmiešané. Bol som síce pokrstený, ale nepraktizujúci. Až po pätnástich

rokoch manželstva som zažil obrátenie v Medžugorí skrze modlitby manželky a syna. Pred obrátením sme sa často hádali a mali sme rôzne názory a postoje k životu.

Čím sme bližšie k Bohu, tým sme bližšie k sebe. Prípadné rozdiely riešime v modlitbe.

Kto je vaším vzorom?

Mojím vzorom v rodine je sv. Jozef. Od neho si beriem príklad v zodpovednosti a spoľahlivosti. Jeho rozhodovanie bolo založené na modlitbe. Preto sa tiež zúčastňujem na modlitbách otcov a rád by som vyzval všetkých kresťanských otcov, aby sa spoločne modlili.

Konstantín Pogorielov s manželkou Editou

Za úprimný rozhovor zo srdca ďakuje Anka G. Vavrová.

Foto: rodinný archív Pogorielovcov a archív ružencového bratstva

Pod'akovanie

Som veľmi vd'ačný manželom Pogorielovcom za všetko, čo urobili pre našu farnosť. Ak poslaním celého spoločenstva veriacich je vzájomná pomoc pri dozrievaní v láske, oni túto pomoc špeciálne poskytovali mladým ľuďom, aby vďaka sviatosti manželstva ľudsky i kresťansky rástli a dozrievali. Viem, že pri tom neodovzdávali len teoretické, na-

študované vedomosti, ale aj seba samých, svoj životný príbeh a svoje skúsenosti na spoločnej ceste k Bohu. Práve tým boli ich nauky obohacujúce.

Verím, že tento poklad ich viery vo farnosť zostane, veď väčšinu manželských párov, ktoré sa zapojili do projektu prípravy snúbencov, na manželstvo pripravovali oni. Prajem im v jeseni života hojnosť Božieho požehnania, pokoj v duši, zdravie a veľa radostí, ktoré k tomuto veku patria. Veď je to čas farieb a dozrievania plodov zeme. Kiežby im Pán doprial užiť si plody svojho života a raz im dal odmenu za ich prácu pre naše cirkevné spoločenstvo.

Vladimír Slovák, farár

Manželia Pogorielovci s kňazom Ivanom Iskrom po duchovnej obnove v roku 2013

Viete, na akú otázku by 100 % opýtaných odpovedalo kladne? Stavil by som na to celý svoj plat! „Chceš byť šťastný?“ Ukážte mi jedného zdravého človeka, čo by odpovedal inak ako: „Áno, chcem!“

Manželstvo môže byť spôsobom, ako dosiahnuť šťastie. Boh túži, aby sme boli šťastní, snád viac ako my sami. Manželstvo má potenciál urobiť človeka šťastným, akokoľvek by to znelo idealisticky a naivne.

Adamova samota

Popri mnohých viac-menej trápnych vtipoch na adresu stvorenia ženy, skúsme sa pozrieť na stvorenie človeka (Gn 2, 18-24) iným, nie iba povrchným pohľadom.

Hovorí sa, že Adam bol najbohatším človekom na zemi - všetko bolo stvorené pre neho, s nikým sa nemusel o tú nádheru deliť, ale nemal ju ani s kým zdieľať. Sme pred prvotným hriechom, teda žiaden problém (na prvý pohľad) neexistuje, žiadne obmedzenie, žiadna bolesť - ani fyzická, ani psychická, ani morálna... A predsa Adam nie je šťastný! Túži vrátiť sa do nebytia, nihilizmu, ničoty - nepredstaviteľná skepsa, nezmyselnosť, existenciálna kríza. Symbolicky to vyjadruje „tvrdý spánok“.

Adamova (prvotná) samota pramení z nemožnosti vytvoriť horizontálny vzťah - má v inak dokonalejšej rajskej záhrade Boha, ktorého môže dosýta adorať, ale to nie je rovnocenný

vzťah. Má aj všetky zvieratá, ale s nimi tak isto nemôže vytvoriť vyvážený vzťah, lebo ich prevyšuje rozumom, dušou a slobodnou vôľou. Veľa toho Adam nenazdieľal s bytosťami, ktoré neboli stvorené na Boží obraz, a preto nespĺňali jeho nároky.

Pomocnica

Problém sa vyrieši, keď Boh stvorí ženu: „*Zle je človeku samotnému! Urobím mu pomoc, ktorá mu bude podobná.*“ Pomocnica však neznamená slúžka! Niekedy si možno chlapi myslia, že žena má variť, šiť, prať, upratovať, prípadne podávať na stavbe tehly.

Pomocnica neznamená lacná pracovná sila. Áno, z lásky isto urobí všetky domáce práce, ale nezabudnime na hĺbku a dôstojnosť jej poslania: otvárať muža pre vzťah, aby sa mohol (naplno) rozvinúť, aby sa stal tým, kým môže byť.

Pomoc v ontologickom zmysle - Eva - má rozvinúť v Adamovi potenciál, ktorý do neho vložil Boh. Ako semienko, ktoré na to, aby vykličilo, potrebuje svetlo, teplo, živiny, Adam potreboval Evu, aby vyšiel zo seba samého. Prostredníctvom ženy si muž uvedomuje aj seba.

Heuréka

Po stvorení ženy (resp. prebudení zo spánku) Adam vykrikuje: „*Toto je naozaj kosť z mojich kostí a mäso z môjho mäsa!*“ Ide o prvé slová človeka v Písme. Slová radosti muža nad ženou vyjadruje

júce ich vzájomnú bytostnú rovnocennosť.

Hebrejčina hovorí o príbuzných pomocou výrazu *kosť a mäso*. Zvýrazniť sa chce rovnaká dôstojnosť muža a ženy a ich vzájomná previazanosť.

Zaujímavosťou je, že Biblia po prvýkrát spomína výraz *človek* až po stvorení ženy. Je za tým zrejme symbolika s veľkou výpovednou hodnotou: muž bol bez ženy neúplný, nekompletný, nebol naplno človekom, lebo niečo dôležité a vzácné, nebolo v ňom rozvinuté, teraz sa to prebudilo.

Prečo bol človek stvorený ako muž a žena?

Kvôli rozmnožovaniu? Plytká odpoveď! Aby mohol byť človek človeku darom. Komplementarita pohlaví (vzájomné dopĺňanie sa). Muž je inak obdarovaný ako žena, a to zaručuje, že môžu vytvoriť harmonickú jednotu. Odlišnosť ženy vyvoláva v mužovi radosť a priťahuje ho.

Pekným príkladom je puzzle - aký obraz by vznikol, keby sme mali rovnaké dieliky? To, čo mne chýba, ty máš, ja to u teba nachádzam a ty mi to môžeš dať. A opačne. A tak môžem byť darom a celý svoj život môžem prežiť ako dar.

Ide o životodarný cyklus - dynamika

dávania a prijímania. Človek totiž nevyžije zo sebadarovania, potrebuje aj prijímať - to vysvetľuje Benedikt XVI. vo svojej programovej encyklike *Boh je láska*.

Pripúta / priľne - jednota

V poslednej vete spomínanej state sa píše: „*Preto muž opustí svojho otca i matku a pripúta sa k svojej manželke*.“ Prospešné by bolo pozrieť do hebrejského originálu, aby sme mohli použiť výstižnejšie priľne, prilipne. Puto totiž evokuje neslobodu, majetnícky vzťah. Manželstvo podľa Božieho plánu však nie je o obmedzovaní slobody (hoci býva pred svadbou „rozlúčka so slobodou“), ale o komplexnej, hlbokej jednote - na úrovni fyzickej, psychickej aj duchovnej - jednota myslí a srdca, názorov, pohľadov na život... Manželstvo je vrcholom stvorenia, pretože v ňom sa rozdiel vpísaný do pohlavia stáva princípom túžby, ktorá vedie k manželskej zmluve, jednote a spoločenstvu.

Narušenie ideálu

Predstavili sme ideál z raja, ale všetko sa skomplikovalo nezvládnutím darovanej slobody. Následkom prvotného hriechu je prekatie muža („*V pote tváre budeš jesť chlieb, s námahou sa budeš živiť zo zeme,*

tŕnie a bodľačie ti bude rodiť.“), prekatie ženy („*V bolestiach budeš rodiť deti, po mužovi budeš túžiť a on bude vládnuť nad tebou*.“).

Poznal som ľudí, ktorí si hovorili veriaci a argumentovali Písmom na ospravedlnenie svojho správania k manželke. Musel im uniknúť kontext - je to nežiaduci stav,

ktorý Boh nechcel, ide o niečo pokazené, čo sme povolaní naprávať. Vplyvom prvotného hriechu sa môže potenciál na obdarúvanie a dopĺňanie zneužiť na „bojovanie“ a zvrhnúť na vyhadzovanie si na oči, súperenie medzi pohlaviami (emancipácia, feminizmus) alebo dokonca najnovšie stieranie rozdielov medzi pohlaviami a voľba pohlavia (gender ideológia).

Ján Pavol II. definoval manželstvo

ako snubný vzťah - vzájomné, výlučné, úplné, úprimné, trvalé sebadarovanie. Je to cesta k šťastiu. Ide o život!

Michal Lajcha, kaplán

Obrázok: Stvorenie Adama - Michelangelo

Foto: M. Melicherčíková

Najprv „áno“, potom sex

Čistota. Keď toto slovo povieť medzi dnešnými ľuďmi, málokto z nich vás pochopí. Práve naopak, väčšina vás bude považovať za človeka, ktorý prišiel z iného sveta.

Pre mňa osobne je sex budúca „čerešnička na torte“ vo vzťahu medzi mužom a ženou. V ňom sa preukazuje najväčšia dôvera medzi partnermi. Koľkí z nás to však takto chápú? Ak pridáte za dievčatami, ktoré majú 15 rokov, a polovica z nich vám povie, že „už to má za sebou“ a dokonca sa s tým aj pochvália, tak si pri tom položíte otázku: Je toto správny postoj?

Môj názor je taký, že pre mužov sú oveľa prítiažlivejšie ženy, ktoré majú svoje zásady - hranice vo vzťahu - aby tak muži mali čo dobýjať. Takéto ženy sú pre mužov niečím výnimočným v dnešnej dobe s posunutými hranicami. No pravda je taká, že je málo žien, ktoré sa mužovi darujú až po svadbe.

MLÁDEŽ však považuje sex za hrdinstvo. Čo je však na tom pre dievčatá hrdinské? Ved' je to pre ne tá ľahšia cesta, neskôr často plná plaču a zneváženia si vlastnej hodnoty, vlastnej sebaúcty. Stratia niečo veľmi vzácne, čoho skutočnú cenu si možno uvedomia o pár rokov, keď stretnú šťastnú kamarátku, ktorá vedela, kým naozaj je. Vtedy si

snád' položia otázku: Čo je na nej iné? Práve to, že sa v mladosti rozhodla chrániť svoju čistotu a teraz žije šťastný život s manželom a deťmi.

Hrdinstvo nie je sex v 15-tich, ale práve naopak, zaprieť sa, uznávať hodnoty a poznať svoju vlastnú cenu, dar seba samej, ktorý môže žena priniesť do manželstva. Určite to nie je ľahké, veď chémia medzi dvoma ľuďmi funguje vždy, ale keď sú dvaja ľudia presvedčení o hodnote čistoty, tak ju určite zvládnu. Je to však rozhodnutie, na ktoré nestačí iba jeden.

Ak sa mladí ľudia rozhodnú pre čistotu, majú viac času rozprávať sa, spoznávať sa do hĺbky, pretože netrávajú spoločný čas „v posteli“, ale

tak, že je vnútorným obohatením pre obidvoch. Poznám veľa takýchto manželstiev, ktoré si pred svadbou chránili svoju čistotu a na nich vidím „odlišnosť“, ktorá sa mi tak páči.

Ľudia by dnes mali hľadať, resp. znovuobjavovať hodnoty, akými sú manželstvo a čistota. Mali by si uvedomiť, že manželstvo nie je záväzok na jeden deň, mesiac, rok, ale

na celý život. Nefungujú v ňom už dvaja individuálni jednotlivci, ale „dvaja ako jedno“. Preto by aj mladí ľudia mali tráviť viac času spoznávaním sa ako „užívaním si“, a potom raz povedať svoje „áno“ v úplnej slobode a zodpovednom presvedčení.

Študentka piaristickej školy

Učia ma byť svätým

Keďže som kňazom študujúcim v Ríme, mal som možnosť zúčastniť sa svätorečenia pápežov Jána XXIII. a Jána Pavla II.. Čitateľom Bartolomeja ponúkam pár svojich postrehov.

Sobota, 19:30. Prichádzame so skupinkou slovenských rehoľných sestier a laikov na jeden z troch vstupov, cez ktoré sa bude dať priblížiť k Námestiu sv. Petra. Rozkladáme svoje spacáky s očakávaním, že okolo polnoci sa otvoria vstupné brány a pohneme sa ďalej. Okolo nás vládne dobrá nálada - spev, modlitby... Vo veľkej miere za ne „môžu“ Poliaci. Ale nezostávajú ani Španieli a iné národnosti.

Pomaly vpred

Okolo 01:00 sa otvárajú brány. My sa zdvíhame a pohýneme smerom vpred, k námestiu. Niektorí z nás sa stihli aj trochu vyspať. Rýchlosť nášho pohybu je asi 20 m za hodinu. Sme stále na nohách. Keďže sa pohybujeme ako skupina, napokon sa nám darí vytvoriť okolo seba priestor a striedať sa v sedení na svojich ruksakoch.

Okolo nás je množstvo ľudí z celého sveta. Človek premýšľa, prečo tu vlastne je, o čo tu vlastne ide. Po-

medzi modlitby ruženca a žarty nad vlastnou únavou sa spoločne rozprávame. Áno, stretáva sa tu celý svet, aby oslávil dvoch otcov - otcov, ktorí boli svätí, dobrí. O ktorých každý vedel: „Majú nás radi.“ Mužov, ktorí sa stali svätými, ktorí hovoria i každému z nás: „Aj ty sa môžeš stať svätým! Je to aj pre teba. Aj ty sa môžeš stať hviezdou dobroty! Nie je to výmysel. Boh chce aj cez teba a v tebe urobiť veľké dielo dobroty a lásky.“

Je to zároveň aj čas, kedy každý z nás bojuje: „Nechce sa mi tu už stáť... Prečo sa tí ľudia musia tak

tlačiť?“ A tak ďalej... Padajú rôzne komentáre... Tu sa učíme byť svätými - milovať.

V blízkosti námestia

Okolo 8:30 zaujíname svoje stále miesto pred obrazovkou, ktorá je pred vstupom na námestie. Už sa nehýbeme, a tak sa aspoň rozprávame s ľuďmi okolo. Väčšinou sú to Poliáci. Okolo 9:40 prichádza emeritný Svätý Otec Benedikt XVI.. Všetci mu tleskajú, vážiak si neskutočnú obetavosť tohto muža.

O 10:00 začína svätá omša. Po celonočnej únave máme čo robiť. Oceňujeme krátku kázeň Svätého Otca Františka, ktorý pochopil únavu všetkých, ale aj veľkú hĺbku toho, čo povedal. Do niekoľkých slov vložil toľko silných podnetov! Myšlienku o Kristových ranách nosím stále v srdci.

Po svätej omši odchádzam s jednou z rehoľných sestier na vzdialené WC, ostatní ostávajú stáť pri zábradlí v túžbe vidieť Svätého Otca - hoci nič nemajú isté. Po návšteve WC čakáme našu skupinu sediac na obrubníku. Uvedomujeme si veľký rozdiel medzi nami a bezdomovcami. Fyzicky sme síce teraz na tom rovnako, ale vo vnútri nie. Máme Boha, ktorý nás miluje, ľudí ktorí sú pri nás. Sme unavení, ale šťastní.

O chvíľu počujeme veľký výkrik -

prichádza pápež. My ho vnímame síce len z diaľky, ale tešíme sa, že naši priatelia ho mohli vidieť zblízka. Vážime si, že pápež František sa napriek svojej únave osobne vybral aj k svojmu ľudu. Po chvíli sa stretáme so svojou skupinou a odchádzame do domu, v ktorom bývame.

Dozvuky

Je utorok ráno. Slovenskú delegáciu sme vypravili na lietadlo a ja sa po svojej pravidelnej trase presúvam smerom do školy. Premýšľam... Strávil som noc s Cirkvou - s ľuďmi, ktorý je vďačný za svojich pastierov, s ľuďmi, ktorý ich chce nasledovať. S ľuďmi, ktorý túži po svätosti, ktorý je častokrát aj bezmocný (keďže od soboty večera sa nedalo ísť na WC, viacerí dostali závraty, a tak im museli prísť na pomoc lekári). My sme boli mladí a mali sme sily, ale vidieť okolo seba trpiacich ľudí, to bola silná konfrontácia. Áno, chceme byť pri slabých, aj keď nemáme úplnú silu im pomôcť. To je tá chudoba, o ktorej hovorí Svätý Otec.

Sme jedna Cirkev. Aj keď sme hriešni a vieme si ublížiť (napr. keď človek spí a niekto mu stúpi na nohu len preto, že chce byť viac vpredu), chceme ísť dopredu, chceme ísť spolu. Nechceme hľadiť na to, čo nás rozdeľuje, ale na to, čo nás spája. Chceme hľadať svojho vodcu, Ježiša Krista, na čele s našimi otcami - svätými.

Míňam Lateránsku baziliku - je na nej niečo nové. Portréty Jána XXIII. a Jána Pavla II.. Uvedomujem si, že mám svojich otcov v nebi. Začína sa niečo nové. Učia ma - môžem sa stať svätým.

Ako sme prežívali svätorečenie pápežov

Na nedel'u Božieho milosrdenstva sme sa ako rodina veľmi tešili. Najmä na svätorečenie pápeža Jána XXIII. a „nášho“ pápeža, sv. Jána Pavla II. Nášho preto, lebo je súčasťou našej rodiny.

Deti ho poznajú cez modlitbu Korunky Božieho milosrdenstva, v ktorej sa v jej závere popri Matke Božej a sv. sestre Faustíne vzýva ako orodovník. Ale tiež z Vadovíc, rodiška bývalého pápeža, a z Lagievnik pri Krakove, kde sme na púti s Rádiom Lumen navštívili okrem Sanktuária Božieho milosrdenstva aj novovybudované Sanktuárium Jána Pavla II., ktoré stojí iba neďaleko za kopcom (odporúčame všetkým pútnikom Lagievnik jeho návštevu). Tu sa nachádza aj relikvia krvi sv. Jána Pavla II. a kaplnka s obrazmi z jeho života.

Manžel mal milosť stretnúť sa naživo s „pápežom rodiny“ na audiencii Slovákov v Chráme sv. Petra v Ríme a mohol tak zachytiť „jeho tónu“. No a ja som dostala milosť dva týždne pred svadbou byť osobne na Sve-

tovom stretnutí mládeže v Paríži s Jánom Pavlom II. (Bartolomej 3/2011).

Keď 27. 4. 2014 zazneli v Rádiu Lumen slová Sv. Otca Františka, ktorým vyhlásil blahoslavených Jána XXIII. a Jána Pavla II. za svätých, vykriklí sme s deťmi: „Hurá! Konečne!“ Každému z nás prišli na um iné myšlienky. Najmladší syn povedal: „Teraz nám môže sv. Ján Pavol II. vyprosiť v nebi viac milostí pre rodinu.“ Starší syn komentoval: „Stalo sa to, čo sme si už dávno mysleli.“ Manžel zhodnotil: „Prvý svätý, ktorého som zažil osobne.“ A ja som pobehovala po byte a skákala od radosti. ☺ Bohu vďaka za milosť prežívať krásu jednoty neba a zeme!

Text: Elena Blašková

Blahoželania

Dňa 9. mája 2014 sa dožíva požehnaných 80 rokov života naša drahá **Rózka Žambokyová** z Prievidze. K sviatku jej srdečne blahoželajú, veľa zdravia, Božieho požehnania a ochranu Panny Márie vyprosujú manžel, deti s rodinami a kamarátky z kostola.

Dňa 19. mája 2014 sa 30 rokov spoločného života dožívajú manželia **Eva a Jozef Humajovci** z Prievidze - Necpál. Do ďalších rokov im veľa zdravia, síl, radosti i Božích milostí želajú a za všetko veľkú vďaka vyslovujú deti i celá rodina.

Zvládneme výstup na horu?

Recenzia knihy Eliasa Vella

5/14

Recenzia

Meno Elias Vella nie je pre slovenských čitateľov neznámym pojmom. Texty maltského kňaza, ktorý každoročne prichádza dávať duchovné cvičenia i na Slovensko, všetkým záujemcom už viacero rokov sprístupňuje vydavateľstvo Per Immaculatam.

Jednou z Vellových najnovších publikácií je kniha *Výstup na horu manželstva*. Vydaná bola v roku 2012.

Kniha je obsahovo rozdelená na dve časti. Cieľom prvej z nich je vysvetliť význam prijatia sviatosti manželstva ako základu pre zdravý spoločný manželský život. Druhá sa zaoberá konkrétnymi problémami v manželskom živote.

Manželstvo malo v kresťanstve vždy veľký význam, za sviatosť sa však nepovažovalo odjakživa. Zmena nastala až v 16. storočí, kedy tridentský koncil definitívne potvrdil a ustanovil manželstvo ako siedmu sviatosť Katolíckej Cirkvi. Vzorom pre manželstvo sa stal vzťah, ktorý má Kristus so svojou nevestou - Cirkvou.

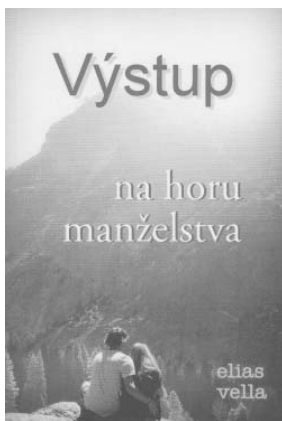
Kým krst, birmovanie a Eucharistia sa považujú za iniciačné sviatosti a pokánie a pomazanie chorých za sviatosti uzdravenia, manželstvo je spolu s kňazstvom sviatosťou služby spoločenstvu. Manželia sa v ňom majú navzájom dopĺňať, ale nie stratiť svoju identitu. Zároveň majú i vychádzať zo seba a sústrediť sa na pomoc druhým.

Extrémom našej spoločnosti je skutočnosť, že často buduje manželstvo len na emóciách. Tie však v manželstve nie sú vždy prítomné. „Potrebujeme oddanú lásku. Jediné oddaná láska je skutočná a úplná, dopĺňa lásku telesnú a emo-

cionálnu. Zostáva, aj keď sa romantická a telesná láska pomínú. Pretože je to láska založená na záväzku,“ píše Elias Vella.

V druhej časti knihy sa autor zaoberá situáciami, ktoré sa bežne vyskytujú v manželskom živote. Čo robiť, keď zistím, že moje sny nie sú realitou? Ako mám svojho partnera prijať? Nikto nevstupuje do manželstva dokonale pripravený, každý sa učí žiť v ňom. Dôležité je o svojich pocitoch a názoroch komunikovať, ovládnuť svoj hnev a vedieť i ustúpiť. Vo svojej knihe autor neobchádza ani problematiku odluky, rozvodu či nulity manželstva. Zaoberá sa témou bezdetnosti, potratu, správnej výchovy detí či vzťahmi so svokrovcami. Predstavuje manželstvo ako cestu, ktorá nikdy nekončí. Kým manželia

žijú, stále stúpajú na vrchol hory. Záver výstupu predstavuje až smrť. Kniha je spracovaná pútavo, prehľadne. Autor v nej využíva jednoduchý jazyk, zrozumiteľné príklady i humorné prirovnania. Každá kapitola je medzititulkami rozdelená na niekoľko menších častí (čo uľahčuje čítanie i tým, ktorí na to nemajú až tak veľa času) a končí modlitbou. Vovádza tak čitateľa do prítomnosti Boha, ktorý jediný môže byť tým správnym základom manželstva.

Petra Humajová

Svätci schodišťa

Blahoslavení Louis a Zélia Martinovci (rodičia sv. Terézie z Lisieux)

Spojenie témy sviatosti manželstva a svätcov prináša ako výsledok manželské páry, ktoré boli v dejinách Cirkvi povýšené na oltár. Najznámejšími svätými manželmi vôbec sú azda rodičia Panny Márie svätí Joachim a Anna. My si však všimnime manželov nedávnej doby, rodičov svätej Terezky - blahoslavených Louisa a Zeliu Martinovcov.

Louis a Zélia žili v 19. storočí vo Francúzsku a pochádzali z dôstojníckych rodín. Obaja dostali solídnu kresťanskú výchovu. Tým, že Louis a Zélia vyrastali v kresťanských rodinách, skutočne slobodných a oslobodzujúcich, obidvaja uvažovali nad zasväteným životom.

Louis sa vyučil náročnému hodinárskemu remeslu, ale jeho túžbou bolo viesť kontemplatívny život a stať sa mníchom. Jeho túžba sa nenaplnila, preto si o nejaký čas otvoril hodinárstvo v Alençone.

Zéliu nepriťahoval čisto kontemplatívny rád, chcela byť vincentkou, ale predstavená ju odmietla. Napriek tomu, že jej žiadosti nebolo vyhovené, pokorne to prijala. Po „reholnom sklamaní“ pocítila povolanie do manželstva. Bola presvedčená, že manželstvo je akýsi tretí stav rezervovaný pre tých, ktorí nie sú hodní kláštora.

Život vo dvojici

Obidvaja, Louis a Zélia, jedného dňa spoznali, že Boh od nich žiada službu v manželskom živote, a vydali sa za hlasom, ktorý vnímali svojím srdcom. Zoznámili sa prostredníctvom Louisovej matky. S úžasnou láskou prijímali deti a učili ich poznávať život. Priali si mať veľa detí, aby ich mohli vychovať pre nebo. Lenže z deviatich im štyri zomreli. Pre rodičov to bola ťažká skúška.

Po smrti štyroch detí predal Louis hodinárstvo, aby pomáhal svojej

manželke s predajom čipiek. Zélia napriek rizikám podnikania verila, že Pán Boh je dobrý Otec a nikdy nenaloží na svoje deti viac, ako dokážu uniesť. Pochopila, že manželstvo a rodina sú privilegovaným miestom na klíčenie a rozvoj svätosti. Vždy pracovala s nádejou a trpezlivosťou. Obaja manželia boli presvedčení, že každého človeka im posielia Prozreteľnosť.

Pre Louisa a Zéliu bolo dôležité odovzdať deťom svetlo viery, naučiť ich rozlišovať dobro a zlo. Pre päť dcér, ktoré neskôr svoj život zasvätili Bohu, sa žiadny deň nezačal bez „obetovania srdca Pánu Bohu“. Išlo o modlitbu, ktorú ich naučila mama Zélia: *„Môj Bože, obetujem Ti svoje srdce, prijmi ho, ak chceš, aby nepatrilo žiadnemu inému stvoreniu. Len tebe, môj dobrý Ježišu“*.

Rodina bez otca

Celý život mala Zélia jediná túžbu: stať sa svätou. Zomrela 28. augusta 1877. Po jej smrti sa Louis presťahoval z Alençonu do Lisieux, kde mu príbuzní pomáhali s výchovou dcér. Otec trávil so svojimi dcérami veľa času. Čítali si, modlili sa, spieval im. Terezka neskôr na tieto udalosti spomína a priznáva, že pri týchto modlitbách sa pozerala na ocka, aby vedela, ako sa modlia svätí.

Po tom, čo Louis odprevadil svoju najmladšiu dcéru, sv. Teréziu, na Karmel, vypukla u neho zákerná choroba a musel byť umiestnený

v ústave pre duševne chorých. Po niekoľkoročnom zápase Louis tejto chorobe podľahol.

V nebi aj oficiálne

Louis a Zélia boli blahorečení 19. októbra 2008, na Svetový deň misií. Termín blahorečenia mal svoj význam, keďže dcéra blahoslavených rodičov, svätá Terézia z Lisieux, bola Píom XI. vyhlásená za patrónku misií.

Manželia Martinovci svojimi modlitbami a evanjeliovým svedectvom sprevádzali a zdieľali cestu dcéry, ktorú si Boh povolal, aby sa mu bezvýhradne zasvätila medzi múrmi Karmelu. *Kým sv. Terezka je sväticou „výťahu“, t. j. Božieho náručia, do ktorého sa s dôverou vrhala, Louis a Zélia sú svätcami „schodišťa“, výstupu zo schodu na schod.*

Život blahoslavených Louisa a Zélie je výzvou pre všetky kresťanské manželské páry viesť cnostný manželský život. V láske, vzájomnom rešpektovaní a harmónii prežili spolu 19 rokov.

Nech ich život je vzorom pre man-

želov a rodičov každého veku, ako aj pre tých, ktorí stratili manželského partnera, a pre tých, ktorí čelia problémom a chorobám.

Hoci sú Louis a Zelia Martinovci vyhlásení zatiaľ len za blahoslavených, a teda ich verejná úcta pri slávení svätej omše je povolená len na území ich diecézy, nič nebráni tomu, aby sme nasledovali ich život a čnosti. Osobitne v oblasti manželského a rodinného života.

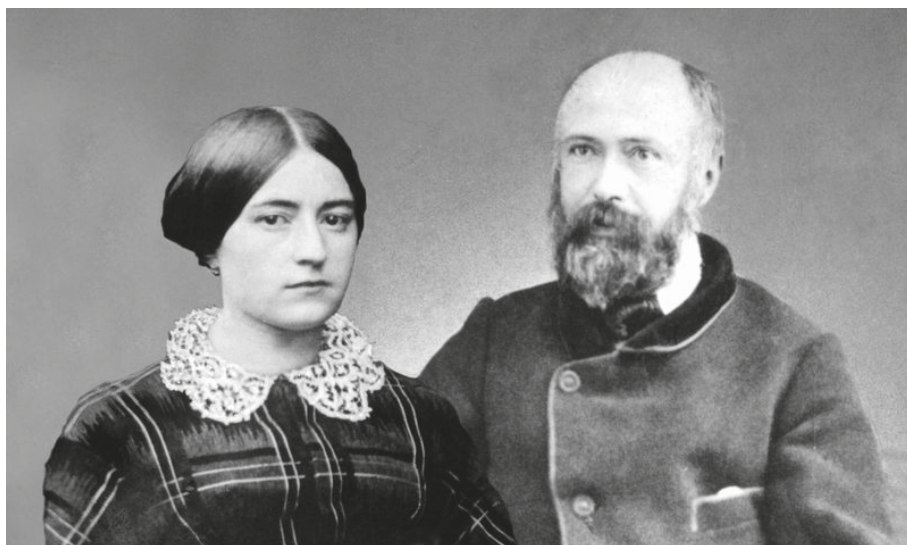
Bože, ty si dal blahoslaveným Louisovi a Zélii Martinovcom milosť posväcovať sa v manželskom a rodičovskom živote; daj, prosíme, aby sme ťa na ich príhovor milovali a verne ti slúžili, lebo svätosť ich života môže byť príkladom pre každého z nás. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

Text: Katarína Hollá

Zdroj:

Quantinovci, H., a A. *Rodičia svätej Terézie z Lisieux. Svätci bez výťahu.* Trnava : SSV, 2007, 120 s.

Obrázok: ilebouchard.com

5/14

Farská kronika od 26. marca 2014 do 25. apríla 2014

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Ján Maximilián Zábojník

Alex Galbavý

Marek Výškrabka

Rhiana Karin Krämer

Sofia Helena Szeghőová

Lenka Ivaničová

Jana Bridová

Monika Minárová

František Michálek

Monika Micháleková

Alex Ján Gál

Martin Bandík

Lisa Sumanová

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Marek Jahelka a Eva Filipp

Lukáš Hepner a Daniela Rendeková

Michael Olushola Lewis

a Katarína Jančurová

Patrik Kanianský a Kristína Csovariová

Samuel Píš a Marta Kančevová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Gabriela Pavlovičová, 83 r.

Ján Krajčík, 74 r.

Cecília Krnčanová, 78 r.

Emília Richterová, 91 r.

Mária Theisová, 76 r.

Anastázia Vurčíková, 73 r.

Viliam Černák, 77 r.

Gašpar Arpáš, 74 r.

Mikuláš De-Riz, 63 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,

e-mail: alojz.vlcko@gmail.com

tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

ThLic. V. Slovák, Mgr. D. Rončák,

M. Melicherčíková, A. Gálová,

A. Karaková, Mgr. E. Blašková

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana, str. 15,
str. 23 a zadná strana - M. Meli-
cherčíková; str. 2 - B. Bullo

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciamy.

Vel'ká noc 2014 v naší farnosti

Vel'ká noc 2014 v naší farnosti

